

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลของโปรแกรมป้องกันการบาดเจ็บจากของมีคมในโรงพยาบาลส่งขลานครินทร์
ผู้เขียน	นางสาวชัยมาพร เป็นสุข
สาขาวิชา	อาชีวอนามัย
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิผลของแผนงานป้องกันการบาดเจ็บจากของมีคมในโรงพยาบาลส่งขลานครินทร์ ซึ่งประกอบด้วย การจัดอบรมภาพประชาสัมพันธ์ การอบรมให้ความรู้ การให้ความรู้ในหอผู้ป่วยเสื่ียง และการวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์จำนวนครั้งของการบาดเจ็บจากของมีคมจากแบบฟอร์มเฝ้าระวังการถูกของมีคมของหน่วยควบคุมการติดเชื้อโรงพยาบาลฯ เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนครั้งในช่วงก่อนและหลังทดลองแผนงานไปแล้ว 6 เดือน

ผลการศึกษาพบว่า หลังจากทดลองแผนงานไปแล้วอัตราการถูกเข็มตำและของมีคมบาดลดลงเพียงเล็กน้อยจาก 2.21 ครั้ง/ คน / 6 เดือน เหลือ 1.95 ครั้ง/ คน / 6 เดือน และเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของจำนวนครั้งในช่วงก่อนและหลังการทดลองแผนงานพบว่า จำนวนครั้งของการบาดเจ็บจากการถูกเข็มตำและของมีคมบาดที่จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรทางการแพทย์ สถานที่เกิดการบาดเจ็บ เวลาที่เกิดการบาดเจ็บ วัตถุประสงค์ของการใช้ของมีคม ประเภทของมีคมที่เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ และส่วนของร่างกายของบุคลากรทางการแพทย์ได้รับบาดเจ็บลดลงโดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) ตามลำดับ จากการศึกษาครั้งนี้ ถึงแม้ว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บจากของมีคมและการร่วมกันแสดงความคิดเห็นและค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาการบาดเจ็บจากของมีคมภายในหน่วยงาน รวมทั้งการค้นหาอันตรายจากขั้นตอนการทำงานเพื่อป้องกันและแก้ไขให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุด ทำให้เกิดผลดีในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการปฏิบัติกรรมพยาบาลของบุคลากรทางการแพทย์ในทางที่ดีขึ้น แต่ไม่สามารถสรุปได้ว่าแผนงานป้องกันการบาดเจ็บจากของมีคมในโรงพยาบาลส่งขลานครินทร์สามารถลดอัตราการถูกเข็มตำและของมีคมบาดได้

Thesis Title Effectiveness of Sharps Injury Prevention Program in Songklanagarind Hospital
Author Miss Chamaiporn Pensuk
Major Program Occupational Health
Academic Year 2005

ABSTRACT

The objective of this quasi experimental study is to evaluate effectiveness of a sharps injury prevention program in Songklanagarind Hospital, which is composed of public relations boarding, training, instructing to high risk ward, as well as job safety analysis. Number of injuries among healthcare workers are collected using a record of occupational exposure to bloodborne pathogens of infection control unit. This is to compare the number of injuries before and 6 months after the plan has been used.

The study shows that, after using the program, needlestick and sharp injuries rate are reduced from 2.21 injuries per person per 6 month to 1.95 injuries per person per 6 month. Moreover, when compare between before and after plan testing according to healthcare workers position, injury workplace, injury times, purpose of sharp objects usage, type of sharp objects causing injury and part of body injured, number of injuries are reduced not statistically significant ($P>0.05$). The result of this study indicate that knowledge on injury prevention and participation of staffs for giving their opinion, seeking for method to solve injury problem and job safety analysis create a positive behavioral change among healthcare worker. But cannot assume that sharps injury prevention program in Songklanagarind Hospital is not obviously able to reduce the needlestick and sharp injuries rate.